

ръщали подобни обекти в предмет на легенди и песни. Оттук идва и често споменаваният Дяволски мост, наречен така, защото на обикновените селяни им се струвало невъзможно да е дело на простосмъртни, макар мостовете поначало и съвсем естествено да се свързват с избавлението и светците. Онзи, който е построил мост в древността, когато пътищата са били рядкост, е сторил велико дело; затова и най-висият свещеник бил наречен Понтифекс⁹⁴.

Друго заклинание за отблъскване влиянието на зли очи е следното: Майката на урочасаното дете пълни устата си със солена вода и я оставя да се изкапе или изтече на струйка върху крайниците на детето. След това тя повтаря:

*„Miseç yákhá tut dikhen
Sár pánori –
Mudaren!
Náshvalipen prejia:
Andral t’ro shero
Andral t’re kolyin,
Andral t’re per
Andral t’re punrá
Andral t’re vástá
Kathe prejánen, –
Andre yákhá yon jánen!“*

*„Зли очи са те видели,
като таз вода
да изтекат.
Болестта да замине
от главата ти,
от гърдите ти,
от корема ти,
от краката ти,
от ръцете ти.
Да отиде оттук
право в злите очи!“*

Забелязва се, че брашното е неизменна съставка в няколко от тези магии. То е много древен елемент в жертвоприношенията и се предлага на духовете на бързеите, за да ги усмири, като често се предлага и на вятъра със същата цел. Старите германци, казва Преторий, си представляли буреносния вятър като прегладняло, ненаситно същество, затова за да го омиротворят, те му хвърляли брашно. Така например в по-ново време, близо

⁹⁴ Понтифекс (от лат. *pons, pontis* – мост) – букв. – строител на мостове. В древен Рим – човек, който се занимава с церемонии и религиозни ритуали – мост между земния свят и боговете – б. пр.